

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Серія:
Філологічні науки

Випуск 145

м. Кіровоград
Видавець Лисенко В.Ф.
2016

УДК 811.111+81'38

ЕМОТИВНИЙ ПОВОРОТ У ВІРШОВАНОМУ ТЕКСТІ: ЛІНГВОПОЕТИЧНА ПЕРСПЕКТИВА (НА МАТЕРІАЛІ ЛІРИКИ МАЙЇ АНЖЕЛУ)

Інна РЕДЬКА (Київ, Україна)

Статтю присвячено вивченню емотивного повороту як стратегії поетичного тексту, націленої на зміну його афективної складової на протилежну, що фіксується лінгвопоетичними засобами. В результаті дослідження вказаного явища на матеріалі віршів Майї Анжелу виявлено три моделі емотивного повороту – пікову, маятникову й транзитивну – кожна з яких фіксує емоційну переорієнтацію автора вірша в напрямі утвердження ознак своєї афроамериканської ідентичності.

Ключові слова: емотивний поворот, модель емотивного повороту, афективно-когнітивна структура.

The article probes into the emotive turn as a poetic text strategy that aims at replacing its affective component with its opposite which manifests itself in poetic means. The analysis of the poetic texts by Maya Angelou has revealed three types of the emotive turn: eruptive, pendulous, and transitive – each fixing the author's emotional reorientation in building her African-American identity.

Key words: emotive turn, model of emotive turn, cognitive-and-affective structure.

Постановка проблеми. Проблематика емотивності тексту, тобто представленості в ньому емоцій автора засобами різних мовних рівнів, а також текстовими прийомами, впродовж десятиліть утримує незгасаючий інтерес українських і зарубіжних науковців. Наразі дослідження емотивності тексту відзначені залученням міждисциплінарних методів і спрямованістю на з'ясування комплексної природи емоції: від окреслення її психофізіології та особливостей осмислення автором і до оприявлення в тексті (Воробйова О.П., Гладь С.В., Марчишина А.А., Іонова С.В., Петрушанська Е.М., Tsur R.). Втім вказаний об'єкт дослідження не вичерпує своєї актуальності, а особливо в царині поетичного тексту. Так одним із недостатньо висвітлених аспектів емотивності тексту залишається таке явище, як *емотивний поворот*.

Метою статті є розкриття моделей конструювання змін емотивності в поетичному тексті. **Об'єктом** дослідження є емотивний поворот у поетичному тексті, а **предметом** – композиційне моделювання емотивності поетичних текстів. Дослідження проводиться на матеріалі англійських віршів доробку американської поетеси Майї Анжелу (Маргаріт Енн Джонсон), послідовниці творчості митців руху негрівського літературного відродження – «Гарлемського ренесансу», який спрямовувався на розбудову культурософії афроамериканської самості [9, с. 10]. Дослідження емотивного повороту на зазначеному матеріалі уможлиблюється даними розвідок психічної природи емоцій зокрема в аспекті афективно-когнітивних структур [2, с. 28] та взаємопереходів емоцій [5, с. 37], лінгвістичного втілення простих і складних емоцій [8], емотивності художніх текстів [1; 3], у тому числі й інтермедіальних [6].

У межах цього дослідження ми потрактуємо *емотивний поворот* як текстову стратегію зміни автором афективного компонента в комплексній афективно-когнітивній структурі, маркованій лінгвопоетичними засобами, шляхом застосування відповідних композиційних прийомів, що відбиває (свідому чи досвідому) емоційну переорієнтацію автора вірша. Відразу зазначимо, що слідом за Керролом Ізардом під «афективно-когнітивною структурою» розуміємо ментальне утворення, що містить інформацію про виникнення емоції як відгуку психіки індивіда на певний ментальний образ (символ, поняття, думки тощо) [2, с. 28].

Зміна емотивності поетичних текстів Майї Анжелу, з огляду на ідіостильові ознаки її творчості, а саме на присутність у її текстах елементів джазової поезії, відбувається за певними моделями. *Модель зміни емотивності поетичного тексту* – це реконструйована схема використання автором специфічної низки композиційних прийомів, скерованих на перехід від фази емотивної напруги до фази емотивної розрядки, що фіксує заміщення афективного компонента в комплексній афективно-когнітивній структурі поетичного тексту на протилежний.

Корпус аналізованих віршів Майї Анжелу дозволив виділити в межах її поетичних текстів три моделі зміни емотивності (або емотивних поворотів): *пікову* (або вибухову), *маятникову* і *транзитивну*. Розглянемо їх детальніше.

Пікова модель емотивного повороту полягає у конструюванні фази емотивної напруги шляхом розміщення фрагментів поетичного тексту, які у межах афективно-когнітивної структури специфікують її когнітивний та інтенсифікують афективний компоненти, що створює ефект так званого емотивного крещендо, а фаза емотивної розрядки різко змінює стратегію емотивності в протилежний бік шляхом зміни афективного компоненту в афективно-когнітивній структурі на протилежний. Для прикладу розглянемо поетичний текст Майї Анжелу «When I think about myself» [15], присвячений рефлексіям авторки над власним життям, яке було схожим на тисячу інших сповнених страждань життів її темношкірих співвітчизників. Це надає підстави вбачати у вірші елементи блюзової поезії. В межах цього поетичного тексту фаза емотивної напруги конструюється на основі соціокультурної опозиції *євроамериканці* :: *афроамериканці*, що породжує конструкт расової нерівності. Саме він і складає когнітивний компонент комплексної афективно-когнітивної структури вірша.

Тема аналізованого вірша розвивається у чотирьох завершених за змістом фрагментах, де когнітивний компонент афективно-когнітивної структури впродовж вірша набуває специфікації. Разом із тим афективна супроводжуюча вказаного поняття набуває інтенсивності із кожним наступним фрагментом віршованого тексту. Тож твір має декілька кульмінаційних точок, які на рівні мовлення маркуються нагромадженням комбінацій висхідних та низхідних градацій: 1) *I almost laugh myself to death, / My life has been one great big joke, / A dance that's walked / A song that's spoke, / I laugh so hard I almost choke*; 2) *The child I works [work] for calls me girl / I say 'Yes ma'am' for working's sake*; 3) *My folks can make me split my side, / I laughed so hard I nearly died ... they grow the fruit, / But eat the rind*. У наведених рядках авторка іронізує над проявами расової несправедливості на побутовому рівні, коли особистість дорослого темношкірого принижують, а особистість білошкірої дитини підносять; коли тяжка праця приносить темношкірій людині не плоди, а огризки. Це викликає у ліричної героїні гіркий сміх, який у текстовій кульмінації переломлюється на плач: *I laugh until I start to crying, / When I think about my folks*. Тема расової нерівності у цьому вірші розвивається у циклічних прийомах композиції. У межах двох перших строф авторка доводить її до кульмінації – гіркого сміху, після чого розпочинає її спочатку, збагачуючи деталями й підводячи її до емотивного піку – гіркого сміху і т.д. Натомість у третій строфі спостерігається емотивний поворот – свого роду ефект ошуканого очікування, який створюється заміною кульмінаційної стратегії на катарсичну, тобто таку, що веде до звільнення авторки від накопиченого душевного болю плачем. Така модель зумовлена природою емоції, якій властиво в надлишку знаходити вихід, або змінюватись на протилежну. Суть такого емотивного повороту, хоча в дещо іншому контексті, влучно передає відомий вислів У. Блейка: «*Excess of sorrow laughs. Excess of joy weeps*» («The Marriage of Heaven and Hell», W. Blake [10]).

Особливість конструювання **маятникової моделі емотивного повороту** полягає в попереминому заміщенні афективного компонента в афективно-когнітивній структурі поетичного тексту на протилежний. Тож фаза емотивної напруги створюється одним афективним компонентом, який не вичерпує себе в одному фрагменті вірша, а фаза розрядки – іншим, який теж не в повній мірі зреалізовується в наступних фрагментах твору. Це зумовлює «розкачування» образу емоції, а відтак і створює ритміку-пульсацію поетичного тексту.

Розглянемо описану модель зміни емотивності на матеріалі поетичного тексту Майї Анжелу «Phenomenal Woman» [14]. Аналізований вірш містить рефлексування авторки над сприйняттям оточуючими її особистої незбагненої привабливості. Тож текстові властивий своєрідний діалогізм (термін Бахтіна М.М.), що створює два текстові простори (*простір оточуючих співрозмовників* та *простір ліричного героя*), при зіставленні яких виникає текстова напруга. Перший простір конструює захопленість оточуючих привабливістю ліричної героїні, що формує інтригу в тексті, а другий – реакцію-відповідь ліричної героїні,

що створює фрагментарну розрядку в тексті, оскільки її відповідь із відсутністю нюансування (недостатньою інформативністю), слугує поштовхом до зміни емотивного вектора поетичного тексту до полюсу інтриги і так далі. Схематично розкачування теми вірша можна представити наступним чином:

Pretty women wonder where my secret lies. I'm not cute or built to suit a fashion model's size But when I start to tell them, They think I'm telling lies.	I say, It's in the reach of my arms The span of my hips, The stride of my step, The curl of my lips.
I'm a woman Phenomenally. Phenomenal woman, That's me.	
I walk into a room Just as cool as you please, And to a man, The fellows stand or Fall down on their knees. Then they swarm around me, A hive of honey bees.	I say, It's the fire in my eyes, And the flash of my teeth, The swing in my waist, And the joy in my feet.
I'm a woman Phenomenally. Phenomenal woman, That's me.	
Men themselves have wondered What they see in me. They try so much But they can't touch My inner mystery. When I try to show them They say they still can't see.	I say, It's in the arch of my back, The sun of my smile, The ride of my breasts, The grace of my style.
I'm a woman Phenomenally. Phenomenal woman, That's me.	
Now you understand Just why my head's not bowed. I don't shout or jump about Or have to talk real loud. When you see me passing It ought to make you proud.	I say, It's in the click of my heels, The bend of my hair, the palm of my hand, The need of my care,
'Cause I'm a woman Phenomenally. Phenomenal woman, That's me.	

У жанровій площині цей текст можна розглядати як ліричний вірш, у якому відчутними є елементи джазу. Композиційні коливання між *інтригою-захопленням* та *фрагментарними відповідями-поясненнями* створюють характерний ритм із прискоренням у «просторі ліричного героя», що співвідноситься із джазовою технікою свінгу.

Образ, який об'єднує два згадані простори – це образ ДИВА, центрований на особистості ліричної героїні. Для оточуючих вона є жінкою-загадкою, секрет успіху якої вони не можуть розгадати. Авторка робить спробу розкрити секрет своєї неповторності, втім недовомки породжують ще більшу інтригу. Саме образ ДИВА і репрезентує когнітивний компонент у афективно-когнітивній структурі вірша.

На рівні мовленнєвих актів перша й третя строфи непрямою мовою передаються квестивами, які вміщують у собі емоцію захоплення-подиву. При цьому власне дивування передається дієсловами *wonder – have wondered*; а *they think I'm telling lies* та *they try so much but they can't touch my inner mystery / When I try to show them they say that still can't see* імплікують поняття *disbelief* та *inconceivability* по відношенню до наведених вище відповідей ліричної героїні. Власне образ ДИВА репрезентується в тексті лексичними одиницями *secret, inner mystery*, що співвідносяться із образом *phenomenal woman* і вказують на заворожуючі, притягуючі якості суб'єкта. Це імплікується в рядках: *I walk into a room / Just as cool as you please, / And to a man, The fellows stand or fall down on their knees. Then they swarm around me, / A hive of honey bees*. Кожна строфа завершується асертивами ліричної героїні, націленими на розкриття секрету її власної неповторності. Втім перелік опорних іменників у межах низки асертивів передає невловимий рух художніх деталей: *the the stride of my step, the curl of my lips, the fire in my eyes, the flash of my teeth, the swing in my waist, the arch of my back* тощо. Сенсорні вузли вірша співвідносяться із кінестетичними образами, які асоціюються із тепловими відчуттями *stride, swing, ride*, а також зоровими образами *fire, sun*, які у поєднанні з абстрактними іменниками, що позначають грацію та насолоду (*grace, joy, need*), створюють незабгненний образ ліричної героїні, овіяної теплом. Отже, поетичний прийом мозаїки, задіяний у цьому поетичному тексті, створює образ унікальної особистості ліричної героїні.

В кінцевій позиції тексту з'являється четвертий простір – простір уявного читача (маркований займенником *you*), який у повній мірі отримує змогу осягнути неповторність ліричного суб'єкта, оскільки має справу із кумулятивним образом, тобто таким, що «формується протягом усього тексту шляхом накопичення окремих елементів цілісного образу» [4, с. 18). Тож через низку емотивних поворотів у вірші лірична героїня знаходить своє «Я», усвідомлює свою неповторність.

Третя модель емотивного повороту, що простежується у поетичних текстах Майї Анжелу, відзначена плавкими рисами, тож позначимо її словом «*транзитивна*». Їй властивим є перетікання одного образу емоції в інший. Особливість цієї моделі полягає у поступовому витісненні одних афективно-когнітивних структур іншими, що позначають перехід ліричного героя з одного емоційного стану до іншого.

Розглянемо цю модель на прикладі поетичного тексту Майї Анжелу «*Awaking in New York*» [11]. У його межах теж зіставляються два простори – простір *наколишнього світу :: душевний простір* ліричного героя. На відміну від описаних вище моделей тут наявний плавкий медитативний перехід від споглядання авторкою суєтності довкілля до усвідомлення своєї самотності й у той же час гармонійної єдності з природою. Лірична героїня фокусується по чергово на трьох об'єктах (*curtains, children, city*) до того як усвідомити своє місце в просторі. Зазначені фрагментарні образи поєднуються синтаксичним прийомом анжамбеманом. Низка анжамбеманів у кінцевому результаті фіксує плавке абстрагування свідомості ліричної героїні від доволишньої людської суєти і фокусування на гармонії з природою: *Curtains forcing their will / against the wind, / children sleep, exchanging dreams with / seraphim. The city drags itself awake on / subway straps; and / I, an alarm, awake as a / rumor of war, lie stretching into dawn, / unmasked and unheeded*.

Повертаючись до композиційних прийомів конструювання моделей емотивності у віршах Майї Анжелу, зазначимо, що центральним серед них є циклічний повтор, який в тексті набуває розмахів шляхом використання авторкою уточнень, що посилюють текстову напругу. При цьому відзначимо, що повтор завжди маркує простір ліричного героя, він звучить як заклинання, настанова або словами психоаналізу – гіпнотична техніка самонавіювання (сугестії). Як правило, повторювані слова також з'являються у сильній позиції тексту – заголовку і співвідносяться із вузловими темами аналізованих віршів Майї

Анжелу. Прикладами є хіазм *I am a woman, phenomenally, phenomenal woman that's me* («Phenomenal Woman») або речення у наказовому способі *I shall not be moved* («Our Grandmothers» [12]), яке підсилює мотив стійкості гордої темношкірої жінки в умовах рабства. Повтор також може набувати варіативних форм, як, наприклад, у наступних ілюстраціях прохань літньої жінки не втручатися в її життя [13]: *Don't think I need your chattering, Hold! Stop! Don't pity me! Hold! Stop! Your sympathy! Don't bring me ... [no rocking chair]*, що підводиться під узагальнююче прохання – *Don't interfere with my life and treat me as I am*. Такі повтори з'являються в текстових розломах, тріщинах між фрагментами поетичного наративу. Вони відіграють інтегративну функцію, поєднуючи фрагменти віршів у єдине ціле, рухають текстосвіт у напрямі відтворення цілісної, гармонійної особистості, яка протистоїть світові, усвідомлюючи свою неповторність.

Потракткування біографами особистості Майї Анжелу як «жінки всезагального ренесансу» [7] підтверджується щойно проведеним дослідженням: «ренесансна» свідомість авторки співвідноситься із наявними у її поетичних текстах емотивними поворотами. Кожен із віршів аналізованого доробку Майї Анжелу демонструє зміну емотивності від негативного до позитивного полюсу, що надає змогу вбачати у цих поетичних текстах спробу звільнення авторки від негативних емоцій для досягнення внутрішньої рівноваги або гармонії, та утвердження власної особистості.

Композиційні прийоми, що конструюють емотивність поетичних текстів Майї Анжелу, лежать у площині жанрової стилістики. Корпус поетичних текстів досліджуваної поетеси представлений здебільшого ліричними віршами із елементами джазової та блюзової поетики. Композиційні прийоми джазової поетики – фрагментування тексту, циклічне обігравання теми вірша (у повторах та специфікаціях), а також імітація техніки свінгу – скеровують ключові зображувально-виражальні засоби та стилістичні прийоми поетичних текстів у напрямі розкачування основних мотивів віршів і разом із тим їх емотивності. Прийоми джазової поетики розгортають «сміслові спіралі» (вислів Петрушанської О.М. [6]) віршів Майї Анжелу в напрямі утвердження ознак афроамериканської ідентичності.

Іншою характерною рисою віршів досліджуваної авторки є те, що тема у її творах розвивається, балансує між двома часопросторовими вимірами. Вони представляють у її віршах такі основні опозиції: а) історичне минуле :: сьогодення; б) соціум :: індивідум-афроамериканець (із варіантами експліцитний / імпліцитний образ соціуму); в) особистісні спогади :: дійсність; г) середовище євроамериканців :: афроамериканців. Такі опозиції сприяють розбудові фази емотивної напруги в поетичному тексті, яка є значно тривалішою, аніж фаза розрядки. Така емотивна диспропорція пояснюється тим, що звільнення від емоційної напруги стає можливим лише тоді, коли емоція досягає своєї кульмінаційної точки.

У перспективі залишається з'ясування співвіднесеності емотивних поворотів джазової поетики Майї Анжелу зі змінами емотивності текстів у інших поетів як Гарлемського ренесансу, так і його послідовників.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Воробьєва О.П. Эмотивность художественного текста и читательская рефлексия / О.П. Воробьєва // Язык и эмоции. – Волгоград: Перемена. – 1995. – С. 240–246.
2. Изард К.Э. Психология эмоций / К.Э. Изард; [пер. с англ. В. Мисник, А. Татлыбаева]. – СПб.: Питер, 2006. – 464 с.
3. Ионова С.В. Эмотивность текста как лингвистическая проблема: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.19 / Ионова Светлана Валентиновна. – Волгоград, 1998. – 197 с.
4. Кухаренко В.А. Кумулятивный образ в системе художественного текста / В.А. Кухаренко // Слово й текст у просторі культури: тези доповідей Міжнародної конференції, присвяченої 80-річчю з дня народження проф. О.Н. Мороховського / КНЛУ, Київ, 26-27 листопада 2010 р. – К.: Ленвіт, 2010. – С. 18–19.
5. Лук А.Н. Эмоции и личность / А.Н. Лук. – М.: Знание, 1982. – 176 с.
6. Петрушанская Е.М. Джаз и джазовая поэтика у Бродского / Е.М. Петрушанская. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: http://www.telenir.net/literaturovedenie/kak_rabotaet_stihotvorenije_brodskogo/p16.php.
7. Правдюк Д. Майя Анжелу. Женщина Ренессанса / Д. Правдюк. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: http://www.peoples.ru/art/literature/poetry/newtime/maya_angelou/index.html.
8. Шаховский В.И. Что такое лингвистика / В.И. Шаховский. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: http://tverlingua.ru/archive/012/3_shakhovskiy.pdf.

9. Шимчишин М.М. Гарлемський ренесанс (історія, теорія, поетика та афро-американська самість) / М.М.Шимчишин. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2010. – 320 с.
10. Blake W. The Marriage of Heaven and Hell / W. Blake. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до літературного твору: <http://www.bartleby.com/235/253.html>.
11. Maya Angelou. Awaking in New York / Maya Angelou. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до вірша: <http://www.poemhunter.com/poem/awaking-in-new-york/>.
12. Maya Angelou. On Ageing / Maya Angelou. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до вірша: <http://www.poemhunter.com/poem/on-ageing-2/>.
13. Maya Angelou. Our Grandmothers / Maya Angelou. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до вірша: <http://www.poemhunter.com/poem/our-grandmothers>.
14. Maya Angelou. Phenomenal Woman / Maya Angelou. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до вірша: <http://www.poemhunter.com/poem/phenomenal-woman>.
15. Maya Angelou. When I think about myself / Maya Angelou. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до вірша: <http://www.poemhunter.com/poem/when-i-think-about-myself>.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Інна Редька – кандидат філологічних наук, доцент кафедри перекладу Гуманітарного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка.

Наукові інтереси: когнітивна лінгвістика, емотіологія, жанрологія, проблеми перекладу поетичного тексту.

УДК 811.161.2:165.194

КАРТИНА СВІТУ ГЕРОЯ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ «ЗЕМЛЯ»

Інна РОГАЛЬСЬКА-ЯКУБОВА (Одеса, Україна)

Статтю присвячено аналізу картини світу героя художнього твору О.Кобилянської «Земля». Розглядається процес формування концептуальної картини світу деструктивної особистості Сави Федорчука. Увага приділяється особливостям мовної картини світу героя, акцентуації його характеру. Для аналізу залучаються методи психології та психолінгвістики. Картина світу героя зіставляється з авторською картиною світу, в якій відсутні фрагменти концепту «вбивство», пов'язані з відчуттями суб'єкта події.

Ключові слова: концептуальна картина світу, мовна картина світу, концепт, герой художнього твору, деструктивна особистість.

This article analyzes the character's world mapping in the novel by O.Kobyljanska "Earth". The process of forming the conceptual picture of the world of Sava Fedorchuk's destructive personality is considered. Attention is paid to the peculiarities of the language world mapping of the hero and accentuation of his nature. The methods of psychology and psycholinguistics are involved for analysing. The character's world mapping is compared to the author's in which the fragments of the concept "murder", associated with subject's feelings of the events, are absent.

Key words: conceptual world mapping, language world mapping, concept, hero/character of the novel, destructive personality.

Рівень розвитку наук на початку ХХІ століття спонукає до утворення міждисциплінарних комплексів і навіть нових інтегральних галузей. Комбінації різних методик та поєднання досягнень сприяють глибшому розумінню новітніх аспектів дослідження, розширюють горизонт можливостей аналізу явищ і процесів. Лінгвістичні розробки поповнюються здобутками таких наук, як філософія, літературознавство, культурологія, психологія. Одним із широковживаних міждисциплінарних понять є «картина світу».

У когнітивній лінгвістиці вже усталилася думка про існування художньої картини світу (КС), представленої у літературних творах. Художня КС ґрунтується на системі образів, створюваних за допомогою метафоричного переносу. У художній КС виділяється метафоричне поле, співвідносне з художнім образом. На мікроструктурному рівні виокремлюється переносно використана ознака-властивість, на мегаструктурному рівні – художній образ. Саме система художніх образів створює художню КС [3, с. 38]. Художня картина світу – інтегративне утворення, що формується уявою митця.

Протягом останніх років з'являються праці про особливості вираження через художні твори індивідуально-авторської картини світу (Белоусова Є.Г., Дегтярьова Є.О., Дорош О.О., Єрошенко Т.М., Карасєва Ю.А., Каратєєва Г.М.). Відкритим залишається питання про існування картин світу героїв художнього твору. Існує лише обмежена кількість досліджень

<i>LYUBOMYR BORAKOVSKYY. DIE DARSTELLUNG INTERKONFESSIONELLER BEZIEHUNGEN IN LEOPOLD VON SACHER-MASOCHS ERZÄHLUNG „DIE GOTTESMUTTER“</i>	365
<i>МАРІЯ ВЕЛИЧКО. СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ЖАНРІВ АНДАЛУЗЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ</i>	369
<i>ОКСАНА ВЕЧІРКО. ДЖ. Г. БАЙРОН І УКРАЇНА</i>	372
<i>НАТАЛІЯ ГАЧ. АКТУАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ БІОРЕГІОНАЛІЗМУ У СУЧАСНІЙ АФРО-АМЕРИКАНСЬКІЙ ЕКО-ПОЕЗІЇ</i>	376
<i>ИРИНА ГРЕЧУХИНА. ДРЕВНЕАНГЛИЙСКИЕ ПОЭТИЧЕСКИЕ КОМПОЗИТЫ В ЭКСПРЕССИВНО–СТИЛИСТИЧЕСКОМ АСПЕКТЕ</i>	382
<i>ЮЛІЯ ДАВИДЮК. ТЕМПОРАЛЬНА СТРУКТУРА ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ КОРОТКИХ ОПОВІДАНЬ АМБРОЗА БІРСА)</i>	388
<i>ЛЮДМИЛА ДЕМБОВСЬКА, ЯРОСЛАВА КОЗИНА. ВИКОРИСТАННЯ АД’ЕКТИВНИХ БАХУВРИХІ ДЛЯ СТВОРЕННЯ КОМІЧНОГО</i>	394
<i>АННА ЕРЛІХМАН. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ БЛЕНДОВИХ ОБРАЗІВ У НАУКОВО-ФАНТАСТИЧНОМУ ТЕКСТІ</i>	398
<i>ВІКТОРІЯ ЖЕЛІАЗКОВА. ТЕКСТОВА ЕКСПРЕСИВНІСТЬ ТА СИМВОЛІЧНІ ЗНАКИ МОВИ: ПРОБЛЕМА КОРЕЛЯТИВНОГО ЗВ’ЯЗКУ В РОМАНІ «ЕЛЕМЕНТАЛЬ» В. ШКЛЯРА</i>	401
<i>РУСЛАНА ЖОВТАНІ. ВИЗНАЧАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ОБРАЗОТВОРЕННЯ В МАЛІЙ ПРОЗІ ЕРНСТА ВІХЕРТА</i>	404
<i>НАТАЛЬЯ ЗОЗУЛЯ. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ПРОИЗВЕДЕНИЙ ДЕТСКОГО ФОЛЬКЛОРА</i>	408
<i>НАТАЛЯ ІЗТОВА. СЕМАНТИКА ІГРОВОЇ ПОЛІФОНІЇ В РОМАНІ ДЖ. М. КУТЗЕЕ DIARY OF A BAD YEAR: ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	413
<i>ТЕТЯНА КІБАЛЬНИКОВА. ЗОБРАЖАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ ГРАФІЧНИХ ЗАСОБІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІРШОВАНОГО ТВОРУ (НА МАТЕРІАЛІ ПОЕЗІЇ Е.Е.КАММІНІСА)</i>	417
<i>ОЛЬГА КОЗІЙ. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ХУДОЖНІХ ЗАСОБІВ У СУЧАСНИХ ПІСЕННИХ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ (НА МАТЕРІАЛІ ТЕКСТІВ ГУРТУ «MANOWAR»)</i>	421
<i>ОЛЕНА КОЛЯСА. СТИЛІСТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ТВОРЕННЯ ІГРОВОГО АБСУРДУ В ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ</i>	427
<i>ЛЮДМИЛА КРИЧУН. ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДИТЯЧИХ ПОВІСТЕЙ ЛЕСІ ВОРОНИНОЇ</i>	430
<i>БОЛЕСЛАВ КУЧИНСЬКИЙ. ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКА ЛІТЕРАТУРА РАНЬОГО СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ</i>	433
<i>ВАСИЛЬ ЛОПУШАНСЬКИЙ. МАРТІН БУБЕР – ІНТЕРПРЕТАТОР І ЗБИРАЧ ХАСИДСЬКИХ ОПОВІДАНЬ</i>	437
<i>ЯРОСЛАВ ЛОПУШАНСЬКИЙ. ТВОРЧІСТЬ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА У ВИМІРАХ ПОРІВНЯЛЬНОГО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА: ОСОБЛИВОСТІ НІМЕЦЬКОМОВНОЇ РЕЦЕПЦІЇ</i>	442
<i>МАРИНА ЛУЧИЦЬКА. РЕТРОСПЕКТИВНА НАРАЦІЯ-СПОВІДЬ В ОПОВІДАННІ Г. ДЖ. УЕЛЛІСА “THE DOOR IN THE WALL”</i>	452
<i>ТЕТЯНА НЕКРЯЧ. РОМАН-ДРАМА І ДРАМА В РОМАНІ: ДО 70-РІЧЧЯ ВИХОДУ В СВІТ РОМАНУ Р.П.ВОРРЕНА «ВСЯ КОРОЛІВСЬКА РАТЬ»</i>	457
<i>ІННА ПЕРЦОВА. СЕМАНТИКА КОЛЬОРОПОЗНАЧЕНЬ У РОМАНІ ПАТРИКА ЗЮСКІНДА «ПАРФУМИ: ІСТОРІЯ ОДНОГО ВБИВЦІ»</i>	463
<i>ДІАНА ПЕСОЦЬКА. ЛІТЕРАТУРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ У ФРАНЦІЇ: ФЕМІНІСТСЬКА КРИТИКА</i> ..	467
<i>СВІТЛАНА ПОМИРЧА, ТАМАРА БЕЛЬСЬКА. МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ ЕТНОПСИХІЧНОГО АРХЕТИПУ НЕНАВИСТЬ У РОМАНІ О. ІЛЬЧЕНКА „КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ...”</i>	470
<i>ІННА РЕДЬКА. ЕМОТИВНИЙ ПОВОРОТ У ВІРШОВАНОМУ ТЕКСТІ: ЛІНГВОПОЕТИЧНА ПЕРСПЕКТИВА (НА МАТЕРІАЛІ ЛІРИКИ МАЙІ АНЖЕЛУ)</i>	474
<i>ІННА РОГАЛЬСЬКА-ЯКУБОВА. КАРТИНА СВІТУ ГЕРОЯ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ «ЗЕМЛЯ»</i>	479
<i>РУСЛАНА САВЧУК. ГЕОГРАФІЧНІ ПЕРЕМІЩЕННЯ ПЕРСОНАЖІВ У ПРОСТОРІ ЯК СВІТОПОРОДЖУВАЛЬНІ МАРКЕРИ МОЖЛИВИХ СВІТІВ: СЕМІОТИЧНИЙ АСПЕКТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ Ж.–М. Г. ЛЕ КЛЕЗІО «LA QUARANTAINÉ »)</i>	483